

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
„РАЗВРАТНИК“
РАЗГОВОРЧЕ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

Стрелочникът се изкашля и влезе в стаята при началника.

Началството се местонахождаше зад бюрото.

— Здравейте, Адолф Ферापонтович — каза учтиво стрелочникът.

— Какво искаш? — попита не по-малко учтиво началството.

— Ами аз... понеже се намирам във фактически брак — измърмори стрелочникът и кой знае защо, свенливо се усмихна.

Началството погледна гнусливо стрелочника.

— Ти винаги си ми правил впечатление на развратник — заяви то, — имаш похотлива уста.

Стрелочникът се вцепени. Помълчаха.

— Не те задържам — продължи началството, — какво си ми щръкнал пред бюрото? Ако си дошъл да споделяш мръсните тайни на живота си, те мен не ме интересуват!

— Аз? Ама вижте... Дошъл съм за билетче...

— Какво билетче?

— Безплатно билетче за жена ми.

— За жена ти? Нима си женен?

— Нали това ви докладвам... фактически брак.

— Ха-ха... Ама ти си бил веселяк, както те гледам. Та в Кой храм се венча?

— Аз в храм не съм се венчавал...

— Къде се регистрирахте, уважаеми железничарю? — осведоми се подчертано сухо началството.

— Ама аз нали... Аз не съм регистри... Нали това ви докладвам: във факти...

— Виж какво, приятелю, в такъв случай ти имаш не жена, а държанка.

— Тоест как така?...

— Много просто. Докопал тарикатът някаква балеринка и хайде да се пораздвижим. Дай ѝ безплатен билет значи! Използвач! Тя днес безплатен билет, а утре може и автомобил да поиска или моторница. Или в международния вагон да я настаниш. Няма със свински вагон да пътува я! После шапка! След шапката копринени чорапи. Ще си загинеш, стрелочнико, като псе край плет. Тя ще ти струва поне триста рубли на месец. В най-добрия случай, ако я караш икономично, а може и цели четиристотин!

— Ама моля ви! — възкликна с лек вой в гласа стрелочникът. — Аз четирийсет рубли взимам.

— Толкова по-зле. Ще заборчлееш, ще почнеш полици да подписваш. Като ти стовари сметка за сто и осемдесет — за рокля, от шивачката, ще има да се пулиш. Ще се помаеш, ще се помаеш и ще извъртиш подписче под полицата. Дойде падежът, не можеш да платиш и то се знае — право в казиното. Ще профукаш най-напред своите парички, после и от служебните четири-пет хиляди, после френския гаечен ключ, после маневрената свирка, после флаговете, червения и зеления, после фенера, а накрая и гащите. Ще седнеш със своята танцувачка на релсите, както те е майка родила. А после ще те съдят с гръм и трясък, както си му е редът. И ще те пратят в пандиза, а вземайки предвид всичко това — с най-строг режим. Та може и с пет години да не се отървеш. Не, стрелочнико, откажи се. Тя французойка ли е, кокотката ти де?

— Бе каква французойка?! — развика се стрелочникът, а в главата му всичко беше станало на каша. — Що се смеете? Мария се казва. Шапка?... Какви ги дрънкате — шапка! Тя не знае тая шапка на кое място се слага. Тя ми готви зелева чорба.

— Зелева чорба и аз мога да ти сготвя, но това не значи, че съм ти жена.

— Ама моля ви се, нали с мен, в мойта стая живее.

— И аз мога да живея с теб в една стая, но това не е доказателство.

— Ама моля ви, вие сте мъж...

— Това и без теб го зная — каза началството.

На стрелочника му притъмня пред очите. Бръкна си в джоба и извади вестник.

— Ето, заповядайте, вижте, „Гудок“ — каза той.

— Какъв е тоя „Гудок“? — попита началството.

— Вестниче.

— Аз, приятелю, сега нямам време вестничета да чета. Чета ги обикновено вечер — рече началството, — казвай по-накратко какво искаш, млади красавецо?

— Ами ето, в „Гудок“ го пише... разяснение, че на фактическите жени, значи, които живеят заедно с мъжа и на негова издръжка, им се полагат безплатни билети... и те... наравно...

— Приятелче — меко го прекъсна началството, — заблуждаваш се. Или си мислиш, че „Гудок“ е за мен закон. Гълъбче, „Гудок“ не е закон, а вестник за четене, нищо повече. А в закона за балерините нищо не е казано.

— Та, значи, няма да ми дадете билет? — попита стрелочникът.

— Няма, гълъбче — отговори началството.

Помълчаха.

— Довиждане — каза стрелочникът.

— Довиждане и се разкай за поведението си! — извика подире му началството.

* * *

Но „Гудок“ все пак е закон и стрелочникът ще получи въпреки всичко билет.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.